

Obrácená diskriminace pak není primárním komunitárním právem, ani jeho sekundárními právními normami nijak upravována. Z judikatury ESD vyplývá, že tento jev je komunitárním právem nahlížen v zásadě jako přípustný a že je na jednotlivých členských státech, zda se budou snažit jeho výskytu zabránit nebo nikoliv.

V oblasti volného pohybu zboží je pak obrácená diskriminace důsledkem principu vzájemného uznávání formulovaného ve věci Cassis de Dijon, používání metody minimální harmonizace nebo kombinací těchto dvou institutů.

Přestože v oblasti volného pohybu zboží existují určité předpoklady a omezující podmínky pro vznik obrácené diskriminace vymezené relevantní rozhodovací praxí ESD, je zřejmé, že prostor pro vznik obrácené diskriminace v oblasti volného pohybu zboží stále zůstává. Pokud tedy ESD bude nadále rozhodovat v souladu se svým názorem vyjádřeným zejména ve věci Guimont, bude k výskytu obrácené diskriminace pravděpodobně nadále docházet nejen v případech, kdy jsou přísnější národní předpisy výslovně aplikovatelné pouze na domácí výrobky a výrobce, ale i v případech, kdy by přísnější národní předpis formulovaný obecně pro veškeré výrobky a výrobce na trhu daného členského státu (tedy výrobky a výrobce domácí provenience i výrobky a výrobce z jiných členských států) mohl i jen potenciálně ohrozit obchod (tedy volný pohyb zboží) mezi členskými státy.